

Op mijn verzoek aan Herman de Kruis voor een bijdrage aan deze site, reageerde hij, soms met verwijzing naar het stukje dat ik zelf hier plaatste, als volgt. Het moge duidelijk zijn dat Herman helaas (nog) niet de tijd vond voor een uitgebreide bijdrage, maar ik vond zijn reactie interessant genoeg om hier te plaatsen.

Cock Rijkerkerk

Beste Cock,

Ik was aangenaam verrast door je mail, vooral ook omdat ik kort daarvoor door mijn jeugdvriend Dick Spijkers attent was gemaakt op jouw Jeugdherinneringen aan Rotterdam-West.

Bijna niet te geloven zoveel overeenkomsten! De eerste 18 jaar van mijn leven bracht ik door in en rond de Jagthuisstraat. Het begint al met de kraamkliniek aan de Henegouwerlaan (april 1942), dan 'de Willebrord', de kerk waarop wij in de Jagthuisstraat, net als jullie vanaf het Meineszplein, uitkeken en waar ik samen met mijn vier jaar jongere zusje ben gedoopt. Een plek die nogal van invloed is geweest op mijn latere levensloop. Het is tegenwoordig de parochiekerk van de Polen. Ik zat daar op het jongenskoor waar we een mooie tijd hadden en ook op andere plaatsen gingen zingen zoals de Matthaepassion in de Koninginnekerk en in Amsterdam, de Achtste Symphonie van Mahler in de Ahoyhal, toen nog in het park, met het R'dams Philh Orkest. De kerk was sowieso een geweldig speelobject met al zijn trappetjes en nissen, schuine muur en niet te vergeten: de stenen bal op de hoek! Zondagmiddag kon je voor een dubbeltje naar de film in het zaaltje boven de kleuterschool. Hans en Dick Spijkers, Henk en Theo Voorstad (uit Grasstraat/Buitenhofstraat) waren daar ook dikwijls te vinden. Er was ook een speeltuin bij. Ik herinner me ook nog dat er weer klokken voor de toren kwamen en omhoog gehesen werden, nadat de Duitsers ze in de oorlog hadden weggehaald voor kanonnen en tanks. Tot lang na de oorlog was nog het rode kruis zichtbaar dat op het dak van de kerk was geschilderd.

En ja, 's winters natuurlijk het ijs van Essenburg- en Heemraadsingel. En niet te vergeten het buizenlandje waar ik nog eens door het ijs gezakt ben. We gebruikten het ook om via het spoor (wat natuurlijk -terecht, want erg gevaarlijk- streng verboden was!) op de Nenijs te komen waar we 's zomers gymnastiek/sport hadden vanuit het St.

Franciscuscollege, aan het begin van de Beukelsdijk, waar ik van '54 tot '60 op school zat. Dat bespaarde ons de omweg door de Statentunnel.

Jaren lang moeten onze wegen elkaar bijna dagelijks letterlijk gekruist hebben als we heen en terug van huis naar school gingen. Voor mij was dat de Pius X school in de Rauwenhoffstraat. Klasgenoot Piet van Dijk woonde begin Beukelsweg, dat moet schuin tegenover jullie geweest zijn. Bij Vd Meer en Schoep haalden we dat lekkere, stevige, donkerbruine Alinson, want dat had onze eigen bakker Wolfswinkel, later de Jong, op de Beukelsdijk tegenover de apotheek niet.

Bij het eindpunt van lijn 1 waar nu de Mevlana moskee staat had je RFC, het marmer van de RMI, de volkstuintjes. Aan de overkant gingen we achter Van Nelle in een van de haventjes zwemmen. Aan die kant had je ook het Kasteel van Sparta. De mooie affiches van de wedstrijden hingen altijd bij kapper Nobel naast slager Wensveen op het Meineszplein. Hij had een zoon Frits, die ongeveer even oud was als ik.

En ja, zaterdagmiddag na school/werk ging ik achter op de fiets, niet bij mijn opa maar bij mijn vader, naar de markt op het Noordplein, waar je ook de postzegelmarkt had.

Daarna gingen we naar mijn oma. Zij en een tante woonden in de (oude) Dirk Smitsstraat daar vlakbij. Een oom had er een kapperszaak. Mijn oma woonde schuin boven een groenteboer die toen nog een hondenkar had. Alleen het stukje bij de Rotte is nu nog van de oude straat over. In het gebouw van de school zit tegenwoordig het Nivon Centrum. Als dansschool, maar dat was al weer een hele tijd later, hadden wij Meunier op het Middellandplein bij bioscoop Rex met zijn cowboyfilms.

En ja, ook wij gingen 's zomers op vakantie in Hoek van Holland, mijn ouders huurden daar een huisje, eerst op het oude (vlakbij die toren in de duinen) en later op het nieuwe kamp. Afgezien van het ideale speelterrein van zee en strand en de bosjes was het daar de eerste jaren nog eens extra spannend door de bordjes 'Pas op, mijnengevaar!'

Bovendien had je dichtbij het station een garnizoen van het Britse leger die vandaar

overvoeren naar Engeland. Als kind hoorde en zag je daar, net als in de katholieke noodkerk waar die militairen ook kwamen, soms dus een vreemde taal.

Beste Cock, het voelt alsof ik uit een grabbelton van alles tevoorschijn haal, te hooi en te gras, naar aanleiding van jouw verhaal. In zo verre is het geen antwoord op jouw vraag.

Over iedere regel hier zou ik nog wel een pagina kunnen schrijven, en nog veel meer, maar daar heb ik op het ogenblik even de tijd niet voor. Ik vond het wel leuk om even zo maar wat herinneringen op te halen. Zeker is wel dat ik toen een fijne tijd heb gehad in een interessante buurt.

Met hartelijke groet,

Herman de Kruis

[Terug](#)